

РЕШЕНИЕ

№

22.02.2010г.

град София

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СЪД-СОФИЯ ГРАД, II-ро отделение, 23-ти състав
на тридесети ноември през две хиляди и девета година
в публично заседание в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ:АНТОАНЕТА АРГИРОВА

секретар Ина Андонова ,
прокурор.....
като разгледа докладваното от съдия Аргирова
адм.дело №5139 по описа за 2009 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е с правно основание чл.40, ал.1 от ЗДОИ и е по реда на чл.145 и сл. от АПК.

С писмо изх.№1458/16.06.2009г., директорът на Националния институт за опазване на недвижимите културни ценности/НИОНКЦ/ е уведомил Мария Самарджиева-председател на сдружение „Специалисти по паркове и ландшафт в България“, че съгласно чл.13, ал.2 и чл.37, ал.1, т.2 от ЗДОИ не може да й предостави исканата със заявление №1458/29.05.2009г. информация.

Така постановения отказ, по реда на чл.152 от АПК е бил обжалван от Мария Николова Самарджиева. Релевираните основания са за допуснати от органа съществени нарушения на административнопроизводствените правила и нарушение на материалния закон, аргументирани подробно в жалбата. Иска се АС-София град да постанови решение, с което да отмени обжалвания отказ и да задължи ответника да предостави исканата информация.

Ответникът по жалбата, не депозира писмен отговор по чл.163, ал.2 от АПК, не се явява, не се представлява и не изразява становище по жалбата в съдебно заседание пред АС-София град.

Административен съд-София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 от ГПК, вр.чл.144 от АПК и служебно, на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

Видно от решение №31.03.2009г. ф.д.№17657/1991г. на СГС и решение №3/21.04.2009г. за ЯФГ към него, „СЪЮЗ НА СПЕЦИАЛИСТИ ПО ПАРКОВЕ И ЛАНДШАФТ В БЪЛГАРИЯ“ е вписано в регистъра за юридически лица с нестопанска цел като сдружение, определило дейността си в частна полза, представлявано от председателя на УС Мария Николова Самарджиева.

Решение по адм.дело №5139/2009г. на Административен съд-София град,II о., 23-ти състав, стр.втора

Административното производство е започнало с подаването на заявление вх.№42-ИЗП/24.05.2009г. за достъп до обществена информация до директора на НИОНКЦ, с което жалбоподателят е поискал да му бъде предоставена информация на хартиен носител във формата на копия на посочени от него документи, а именно:1.Документът, с който НИОНКЦ е съгласувал засаждане на дърво/неуточнен вид от семейство Явори/ в историческата градина към Националната художествена галерия-групова недвижима културна ценност, като е посочено, че дървото е било засадено на 29.04.2009г. от неправителствени организации; 2.Документите, с които НИОНКЦ е съгласувал или отказал през периода 01.06.2008г.-01.06.2009г. всички искания за намеса в намиращи в София исторически градини-единични или групови паметници, респ.културни ценности, както и в охранителните им зони.

С оспореното писмо., директорът на НИОНКЦ е уведомил Мария Самарджиева-председател на сдружение „Специалисти по паркове и ландшафт в България“, че съгласно чл.13, ал.2 и чл.37, ал.1, т.2 от ЗДОИ не може да й предостави исканата със заявление №1458/29.05.2009г. информация, без да изложи каквито и да било фактически основания за постановения от него отказ. В изпратената преписка не се съдържат документи, които да съдържат отделно излагане на фактически съображения. Не се съдържат данни и за датата на съобщаване на оспореното писмо, като видно от приложената от жалбоподателя обратна разписка, жалбата е била изпратена по пощата и получена в НИОНКЦ на 15.07.2009г.

При така установените по делото факти, съдът обуславя следните правни изводи:
Жалбата е допустима.

Със заявлението за предоставяне на достъп до обществена информация от 29.05.2009г. е започнало административно производство по чл. 24 и сл. от ЗДОИ, в рамките на което административният орган, в качеството на задължен субект по чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ, следва да се произнесе с решение, с което или да предостави достъп до исканата информация, или да постанови писмен отказ по чл. 37 от ЗДОИ.. Въпреки, че писменият акт на органа по чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ в конкретния случай не е наименован решение, каквото е изискването на разпоредбата на чл. 28, ал. 1 от закона, органът се е произнесъл с оспореното пред съда писмо изх.№1458/16.06.2009г. по съществуващото на подаденото искане, с което е бил сезиран, като по този начин е постановил индивидуален административен акт по чл. 28, ал. 2 от ЗДОИ, който подлежи на оспорване по съдебен ред. При липса на данни в адм.преписка за датата на съобщаване на така постановения отказ, съдът прие, че 14-дневният преклузивен срок по чл.149, ал.1 от АПК е бил спазен.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

В съответствие с легалното определение на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ обществена е информацията, която е свързана с обществения живот в Република България и дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона лица. Тази информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Следователно обществена информация съставляват всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект. За да постанови обжалвания отказ, ответникът се е задоволил да посочи само правното основание-разпоредбите на чл.13, ал.2 и чл.37, ал.1,т.2 от ЗДОИ и не е изложил никакви фактически основания, които да позволят на съда да разбере конкретните факти, с които се е съобразил и които е подвел под хипотезата на приложените от него материално правни норми. Само

Решение по адм.дело №5139/2009г. на Административен съд-София град,II о., 23-ти състав, стр.трета

по себе си това е съществено процесуално нарушение и достатъчно основание за отмяната на акта му.

Независимо от това, съдът излага съображения и по същество, с оглед наличните по делото факти и с оглед съдържанието на приложените от ответника разпоредби на чл.12, ал.2 и чл.37, ал.1, т.2 от ЗДОИ:

Жалбоподателят е поискал от ответника да му предостави копие от документите, с които е съгласувал засаждане на дърво /неуточнен вид от семейство Явори/ на 29.04.2009г.в историческата градина към Националната художествена галерия-групова недвижима културна ценност и с които е съгласувал или отказал през периода 01.06.2008г.-01.06.2009г. всички искания за намеса в намиращи в София исторически градини-единични или групови паметници, респ.културни ценности, както и в охранителните им зони. Позовавайки се на чл.12, ал.2 от ЗДОИ очевидно ответникът е квалифицирал исканата информация като служебна по смисъла на чл.11 от ЗДОИ, до която достъпът е ограничен или поради това, че е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение /мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации/, или поради това, че съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи. Едновременно с това, ответникът се е позовал на чл.37, ал.1, т.2, което означава, че е приел, че поисканата информация засяга интересите на трето лице. Съдът намира тези изводи за незаконосъобразни по следните съображения:

Съгласно чл.18, ал.1, чл.83, ал.1 и чл.84, ал.1, вр.ал.2 от Закона за културното наследство/ в относимата им редакция, съгл.чл.142, ал.1 от АПК-действащата към момента на издаване на обжалваното писмо/, НИОНКЦ е държавен културен институт с национално значение в областта на опазване на недвижимото културно наследство, който съгласува с писмено становище, съотв отказва да съгласува с мотивиран писмен отказ инвестиционните проекти и искания за намеси в защитени територии за опазване на културното наследство преди съответното им одобряване от компетентния орган. В контекста на предписанията на чл. 10 и чл. 11 от ЗДОИ, съдържащи легално определение на видовете обществена информация, поисканата информация действително следва да се определи като служебна обществена информация. Тя обаче не попада под ограниченията на която и да е от двете, уредени в чл.12, ал.2 от ЗДОИ хипотези: Искания за намеси в защитени територии за опазване на културното наследство са могли да бъдат одобрени от компетентните за това органи и изпълнени само след съгласуване с НИОНКЦ. Логическото тълкуване на понятието „съгласуване“ предполага съгласие като необходима/задължителна/ положителна предпоставка за одобряване на искане за намеса в защитена територия, за разлика от мнението, което е необвързващо за решаващия орган становище. Аргумент в тази насока е разпоредбата на чл.84, ал.3 от ЗКН, която предвижда обжалваемост на отказа за съгласуване по реда на АПК, което изключва несамостоятелния характер на съгласуването. Аргумент в тази насока е и разпоредбата на чл.84, ал.1 от ЗКН, която в редакцията ѝ след изменението с ДВ, бр. 92 от 2009 г., в сила от 20.11.2009 г., освен че преименува НИОНКЦ в НИНКН, му изземва и компетентността за съгласуване и я предоставя на министъра по културата. След този момент за НИНКН остава правомощието да дава писмено становище преди съгласуването от министъра на културата. Това писмено становище вече ще има характера на служебна информация по смисъла на чл.11 от ЗДОИ, която няма самостоятелно значение по смисъла на чл.12, ал.2, т.1 от ЗДОИ. За периода обаче, за който е бил сезиран ответникът, той е бил

компетентният да съгласува исканията за намеса и следователно създаваната от него информация е имала самостоятелен характер. По дефиниция е изключено и наличието на хипотезата на чл.12, ал.2, т.2 от ЗДОИ, тъй като НИОНКЦ/сега НИНК/ е държавен културен институт, осъществяващ съгласуване на инвестиционните проекти и искания за намеси в защитени територии, а не администрация на съответен орган, осъществяваща дейност, свързана с воденето на преговори от органа или от името на органа.

За да е налице хипотезата на чл.37, ал.1, т.2 от ЗДОИ, на която на второ място се е позовал ответникът, трябва да са установени конкретни факти, които сочат на засягане на права и интереси на конкретно трето лице чрез предоставянето на исканата информация/каквито в адм.преписка липсват/. Дори и да са налице тези условия, ответникът не се освобождава автоматично от задължението за предоставяне на исканата информация. Напротив дължи предоставянето ѝ, ако е налице надделяващ обществен интерес по смисъла на §1, т.6 от ДР на ЗДОИ- когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3.

С оглед характера на поисканата информация и изрично установения в чл.3, т.3 от ЗКН принцип на публичност и прозрачност при управлението на дейностите по опазване на културното наследство, съдът обуславя извод, че е налице хипотезата на надделяващ обществен интерес, която задължава органа да предостави исканата информация, дори и това да засяга права и интереси на трети лица. Ето защо и независимо от липсата на фактически съображения в обжалвания отказ, не се налага ново разглеждане и произнасяне от административния орган за наличието на условията, съотв. на пречки за предоставяне на исканата обществена информация.

Поради гореизложеното, обжалваният отказ, като постановен при съществено процесуално нарушение и нарушение на материалния закон, следва да бъде отменен, а делото-върнато като преписка със задължение за предоставяне достъп до поисканата информация. Независимо от изменението на ЗКН с ДВ, бр.93 от 24.11.2009г., в сила от 25.12.2009г., в съответствие, с които Националният институт за опазване на недвижимите културни ценности/ НИОНКЦ/ е преименуван в Национален институт за недвижимо културно наследство/ НИНКН/, а компетентността му за съгласуване по чл.84, ал.1- отнета и предоставена на министъра на културата, съдът намира, че не е налице хипотезата на чл.153, ал.3 от АПК и делото следва да бъде върнато на същия орган. Това е така, защото в случая не се касае за връщане за ново произнасяне по чл.84, ал.3 от ЗКН за издаване на акт на съгласуване, в която хипотеза следва да се произнесе компетентният към настоящия момент орган-министърът на културата. Касае е се за предоставяне на информация за дейността по съгласуване за минал период, когато компетентен за извършване на тази дейност е бил ответникът, постановил обжалвания отказ- директорът на НИОНКЦ /сега НИНКН/, поради което и исканата информация е създадена от него и той е задължен субект по чл.3, ал.1 от ЗДОИ.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 от АПК, следва да се уважи искането за присъждане на направените по делото разноски, които са в размер на 10 лева-заплатена държавна такса за жалба срещу адм.акт.

С оглед на гореизложеното и на основание чл.172, ал.2, предл.трето от АПК и чл.41, ал.1 от ЗДОИ, Административен съд-София град, II отделение, 23-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалба на Мария Самарджиева-председател на сдружение „Специалисти по паркове и ландшафт в България“, ОТКАЗ на директора на НИОНКЦ/сега Национален институт за недвижимо културно наследство/ за предоставяне на обществена информация, обективиран в писмо изх.№1458/16.06.2009г.

ВРЪЩА ДЕЛОТО КАТО ПРЕПИСКА на директора на Националния институт за недвижимо културно наследство.

ЗАДЪЛЖАВА директора на Националния институт за недвижимо културно наследство В 14-дневен срок от влизане в сила на настоящото решение да предостави достъп до исканата със заявление №42-ИЗП/24.05.2009г. обществена информация.

ОСЪЖДА Националния институт за недвижимо културно наследство да заплати на Мария Самарджиева-председател на сдружение „Специалисти по паркове и ландшафт сумата в размер на 10 лева, представляващи разноски по делото.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 от АПК.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

Съд: АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД
СОФИЯ-ГРАД
Адрес: София ул. Вашингтон 17
№ на страницата в спис. на лицата 1
за призоваване: 1
Дата: 22.02.2010
Дело №: 5139/2009

СЪОБЩЕНИЕ

До Мария Николова Самарджиева
/адресат - трите имена на ФЛ, на единичния търговец с фирмата му, наименование на НОЛ /
като Жалбоподател

/процесуално качество на адресата - ищец, ответник, подпомагача страна /
гр.София ж.к.Света Троица бл.356 ап.56

/точен адрес на адресата - посочен по делото /настойщ, постановен на ФЛ, седалище, адрес на управление на ЕТ и ЮЛ /

Приложено, връчваме Ви препис от решение по Дело №5139/2009, постановено от АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II отд., 23 състав.

Решението подлежи на обжалване, както е посочено в него.

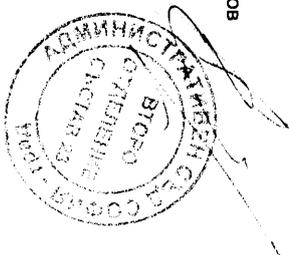
Забележка: Лица, чрез които не може да бъде връчено съобщението, съгласно чл. 46, ал.3 от ГПК:

/нареждана страна, лица, заинтересовани от изхода на делото или изрично посочени в писмено изявление на адресата /

На основание чл.5 ал.2 от Наредба №7/22.02.08г. за утвърждаване на образците на книжа, свързани с връчването по ГПК, на адресата са указани задълженията по чл.40 и чл.41 от ГПК, чл. 137 ал.7 от АПК, както и последните от неизпълнението им.

Забележка: Вижте указанията на гърба на съобщението.

Съдебен служител : Венцислав Иванов

ГРАЖДАНСКИ ПРОЦЕСУАЛЕН КОДЕКС

Съдебен адресат

Чл. 40. (1) Страната, която живее или заминава за повече от един месец в чужбина, е длъжна да посочи лице в седалището на съда, на което да се връчват съобщенията - съдебен адресат, ако няма пълномощник по делото в Република България. Същото задължение имат законният представител, попечителят и пълномощникът на страната.

(2) Когато лицата по ал. 1 не посочат съдебен адресат, всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за връчени. За тези последици те трябва да бъдат предупредени от съда при връчване на първото съобщение.

Задължение за уведомяване

Чл. 41. (1) Страната, която отсъства повече от един месец от адреса, който е съобщила по делото или на който веднъж ѝ е връчено съобщение, е длъжна да уведоми съда за новия си адрес. Същото задължение имат и законният представител, попечителят и пълномощникът на страната.

(2) При неизпълнение на задължението по ал. 1 всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за връчени. За тези последици страната трябва да бъде предупредена от съда при връчване на първото съобщение.

Срок за въззивно обжалване

Чл. 259. (2) Срокът за въззивно обжалване се прекъсва с подаването на молба за правна помощ и не тече, докато молбата се разглежда.

(3) От влизането в сила на решението за отхвърляне на молбата по ал. 2 започва да тече нов срок, а в случай на уважаването ѝ новият срок започва да тече от връчването на първоинстанционното решение на назначения служебен адвокат.

(4) Подаването на следваща молба за правна помощ не спира и не прекъсва срока за въззивно обжалване.

Съдържание на въззивната жалба

Чл. 260. Жалбата съдържа: 1. името и адреса на страната, която я подава; 2. означение на обжалваното решение; 3. указание в какво се състои порочността на решението; 4. в какво се състои искането; 5. новооткритите и новооткритите факти, които жалбоподателят иска да се вземат предвид при решаването на делото от въззивната инстанция, и точно посочване на причините, които са му попречили да посочи новооткритите факти; 6. новите доказателства, които жалбоподателят иска да се съберат при разглеждане на делото във въззивната инстанция, и излагане на причините, които са му попречили да ги посочи или представи; 7. подпис на жалбоподателя.

Приложения към жалбата

Чл. 261. Към жалбата се прилагат: 1. преписи от нея и от приложенията ѝ според броя на лицата, които участват в делото като насрещна страна; 2. пълномощно, когато жалбата се подава от пълномощник; 3. новите писмени доказателства, посочени в жалбата; 4. документ за внесена такса.

Съдържание на касационната жалба

Чл. 284. (1) Жалбата трябва да съдържа: 1. името и адреса на страната, която я подава; 2. означение на обжалваното решение; 3. точно и мотивирано изложение на касационните основания; 4. в какво се състои искането; 5. подпис на жалбоподателя.

(2) Касационната жалба се приподписва от адвокат или юрисконсулт, освен когато жалбоподателят или неговият представител има юридическа правоспособност. Към жалбата се прилага пълномощно за приподписването или удостоверение за юридическа правоспособност.

(3) Към жалбата се прилагат:

1. изложение на основанията за допускане на касационно обжалване по чл. 280, ал. 1; 2. преписи от жалбата и от приложенията ѝ според броя на лицата, които участват в делото като насрещна страна; 3. пълномощно, когато жалбата се подава от пълномощник; 4. документ за внесена такса.

Предоставяне на правна помощ

Чл. 95. ГПК (1) Молбата за правна помощ се подава в писмена форма до съда, пред който делото е висящо.

ЗАКОН ЗА ПРАВНА ПОМОЩ

Чл. 5. Правна помощ се предоставя на физически лица на основанията, посочени в този и в други закони.

Чл. 23. (1) Системата за правна помощ по чл. 21, т. 3 обхваща случаите, при които по силата на закон задължително се предвижда адвокатска защита или представителство.

(2) Системата за правна помощ обхваща и случаите, когато заподозреният, обвиняемият, уличеният, подсъдимият или страната по наказателно, гражданско или административно дело не разполага със средства за заплащане на адвокат, желае да има такъв и интересите на правосъдието изискват това.

(4) По граждански и административни дела правна помощ се предоставя в случаите, когато въз основа на представени доказателства от съответните компетентни органи съдът прецени, че страната няма средства за заплащане на адвокатско възнаграждение. Преценката си за това съдът формира, като вземе предвид:

1. доходите на лицето или семейството; 2. имущественото състояние, удостоверено с декларация; 3. семейното положение; 4. здравословното състояние; 5. трудовата заетост; 6. възрастта и 7. други констатирани обстоятелства.